

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **N. N.** pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, c/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom 20. novembra 2013 o dovolaní obvineného **N. N.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. augusta 2013, sp. zn. 5 To 75/2013, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **N. N.** sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 18. decembra 2009, sp. zn. 9 T 66/2008, bol obvinený **N. N.** uznaný za vinného pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, c/ Tr. zák. v súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák., za čo bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j/, 37 písm. h/, 38 ods. 2, 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Rovnako mu tak bol podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na dobu 1 (jedného) roka. Naproti tomu bol podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 28. septembra 2010, sp. zn. 5 To 70/2010 na podklade odvolania obvineného **N. N.** podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil

napadnutý rozsudok len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a sám vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obvineného N. N. podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 a § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zák. odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 18. marca 2013, sp. zn. 9 Nt 14/2011, podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 9 T 66/2008 proti obvineného N. N. a zároveň podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 18. decembra 2009, sp. zn. 9 T 66/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. septembra 2010, sp. zn. 5 To 70/2010, a to len vo výroku o treste.

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 24. júna 2013, sp. zn. 9 T 66/2008, bol obvinený N. N. odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j/, 37 písm. h/, 38 ods. 2 a § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 27. augusta 2013, sp. zn. 5 To 75/2013 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného N. N. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu obvinený N. N. prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. J. V. podal 10. októbra 2013 na Okresný súd Veľký Krtíš dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže podľa jeho názoru rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici je založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia a nesprávnom posúdení zisteného skutku, nakoľko tento nerešpektoval zásadu ukladania trestov, keď v jednom rozsudku krajský súd konštatoval existenciu výnimočných okolností prípadu, z ktorého dôvodu použil mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a naopak, po obnove konania už toto ustanovenie neaplikoval a uložil mu trest skoro v strede trestnej sadzby.

Podaným dovolaním sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil vyššie uvedené uznesenie krajského súdu, ako aj naň nadväzujúci rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 24. júna 2013, sp. zn. 9 T 66/2008 a tomuto prikázal, aby vec obvineného N. N. v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš navrhol dovolanie obvineného N. N. odmietnuť ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže obvinenému N. N. bol uložený trest odňatia slobody aj s poukazom na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu zo dňa 28. novembra 2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 uverejnený dňa 21. decembra 2012 pod č. 428/2012 Z. z.

Spisový materiál Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9 T 66/08 spolu s dovolaním obvineného N. N. bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 11. novembra 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie obvineného N. N. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež dovolací súd) úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zřejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti

podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012, uverejnenom v Zbierke zákonov 21. decembra 2012 pod č. 428/2012 Z. z. rozhodol, že druhá časť prvej vety ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. za bodkočiarkou (súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej sadzby trestu odňatia slobody) nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (tzv. asperačná zásada).

Podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy, a ten nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, a vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa.

V posudzovanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k týmto právnym záverom:

Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a – ako skutočnosti alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ak bol z tohto dôvodu podaný návrh, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t.j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a/ až c/ alebo písm. e/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu ku trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012, 21. decembra 2012, sa nepoužije.

Účinky použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, sú negované použitím ustanovenia § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a/ až c/ alebo písm. e/ Tr. zák. Sprisnená trestná sadzba v tomto prípade nebola použitá, a to pre jej neprimeranú prísnosť vzhľadom na okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, alebo nebola použitá z iného zákonom určeného dôvodu. Súd v týchto prípadoch mohol v zákonom ustanovenom rozsahu znížiť trest až pod dolnú hranicu

trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenú v osobitnej časti Trestného zákona, teda zníženie sa neodvíjalo od dolnej hranice trestnej sadzby určenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou. Súd teda mohol využiť celú časť sadzby pod asperačne zvýšenou spodnou hranicou a uložiť (s príslušným obmedzením) ešte aj nižší trest (k tomu pozri aj rozhodnutie 13. publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky čiastka 1/2013).

V takom prípade sa ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s nálezom Ústavného súdu z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, nepoužije, nakoľko ústavne nesúladné účinky ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, na dotknuté prípady nedopadli, preto návrh na obnovu konania podaný na základe uvedeného nálezu ústavného súdu treba zamietnuť podľa § 399 ods. 2 Tr. por.

Z vyššie uvedených právnych záverov teda vyplýva, že Okresný súd Veľký Krtíš v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 9 T 66/2008 nemal povoliť obnovu konania a tento návrh odsúdeného N. N. zamietnuť (lebo rovnako nezistil zákonné dôvody podľa § 394 ods. 1 Tr. por.), pretože Krajský súd v Banskej Bystrici pri ukladaní trestu v pôvodnom rozsudku využil celú časť sadzby pod asperačne zvýšenou spodnou hranicou a uložil nižší trest.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dovolanie obvineného N. N. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. novembra 2013

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová